

SHARENTING czyli internetowa wizualizacja życia rodzinnego

(w świetle dotychczasowych badań)

dr hab. prof. UJK Paulina Forma

Kielce 27. 09. 2019

Wprowadzenie

Dzisiejsza rzeczywistość społeczna charakteryzuje się nieprzewidywalnymi przemianami zarówno w skali makro, mezo, jak i mikrospołecznej. Co raz częściej z pewnym niedowierzaniem przyglądamy się zachodzącym wokół nas procesom, dostrzegamy coraz wyraźniej zarysowujący się oportunizm społeczny wobec przemian, w których człowieczeństwo przestaje mieć wymiar etyczny, w którym spektrum jest **dobro człowieka**, a prawda interpretowana jest coraz częściej przez pryzmat „korzyści”.

SHARENTING = „share” + „parenting”
bezrefleksyjne udostępnianie swojego życia w sieci

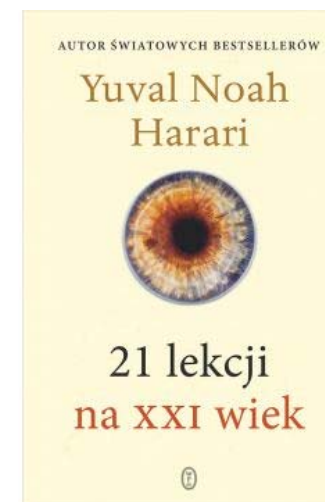

Nowe postawy społeczne manifestowane są także w życiu rodziców, ich aktywności w wirtualnej przestrzeni (sharentingu) i w wypełnianiu ról rodzicielskich. Choć trudno przewidzieć w jakim kierunku te procesy zmierzają, to w szczególności rodzice zobowiązani są podejmować działania, **wyrażając brak akceptacji dla przedmiotowego pojmowania dziecka.**

Tło rozważań

Podobne uzasadnienia naukowych rozważań na temat współczesnego zaangażowania ludzi w przestrzeń wirtualną odnajduję u profesora Yuvala Noaha Harariego. Wspomniany historyk definiuje cywilizację homo sapiens i czynniki wpływające na jej losy, zaliczając do nich m.in.:

- brexit,
- fake newsy,
- biotechnologię,
- sztuczną inteligencję,
- dewastację środowiska naturalnego,
- kryzys uchodźczy,
- terroryzm,
- schyłek liberalizmu,
- czy też **rozszerzoną o wirtualną rzeczywistość.**

We wspomnianym materiale wyraźnie podkreślony jest aspekt wyzwań technicznych, tj. zdecydowany udział technologii informacyjnej w życiu współczesnego człowieka i modyfikacja ludzkiej aktywności, implikująca zwiększoną swobodę przepływu danych o rodzinie i jej członkach.

Przedmiot analizy

Przedmiotem analizy jest refleksja nad internetową wizualizacją życia rodzinnego na przykładzie zjawiska sharentingu (upowszechniania przez rodziców informacji i wizerunku dotyczących swoich dzieci na łamach portali społecznościowych) odniesiona do opinii użytkowników Internetu. Kontekst zmian aktywności rodziców, uwidocznia w mojej ocenie również nową funkcję społeczną pedagoga jako organizatora sieci informacji o zagrożeniach wynikających z niewłaściwego postępowania w mediach społecznościowych oraz tworzenie powiązań pomiędzy różnymi instytucjami publicznymi i niepublicznymi zajmującymi się **dobrem dziecka**.

Jak słusznie napisał profesor Maciej Tanaś „od wieków bawimy się w mimicry. Zakładanie i zdejmowanie masek jest nam tak samo bliskie jak zwierzętom”. Jego zdaniem „opisał to już wielki Roger Caillois, konstruując typologię gier, w jakie ludzie bawią się od zawsze. Imitacja, naśladowanie, kamuflaż, odgrywanie ról, symulacja, odmienna twarz, tożsamość wieloraka...wiążą się nie tylko z pradawną zdolnością człowieka do przyjmowania wielu, odmiennych często ról, ale też ze skłonnością do wkładania lub zrywania przynależnych im masek”.

M. Tanaś, red. *Nastolatki wobec Internetu*, Wyd. NASK, Warszawa 2016, s. 5.

R. Caillois, *Gry i ludzie*, [w:] *Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów*, oprac. A. Chałupnik, W. Dudzik, M. Kanabrodzki, L. Kolankiewicz, wstęp i red. L. Kolankiewicz Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2005, s. 164–170.

Udział mediów społecznościowych w życiu rodziny

INTERNET
bez niego nie powstałyby
portale społecznościowe,
aplikacje na urządzeniach
mobilnych

SIEĆ

Sharenting

REWOLUCJA SIECI
(Industrie 4.0) – uogólniająca
koncepcja odnosząca się do pojęcia
rewolucji przemysłowej, w związku ze
współczesnym wzajemnym
wykorzystywaniem automatyzacji,
przetwarzania i wymiany danych
oraz technik wytwórczych

Aktywność rodziców w sieci

Dziś użytkownikami mediów społecznościowych są nie tylko przedstawiciele młodego pokolenia, ale również ich rodzice (wśród których zdaniem Tapscotta znajdują się członkowie tzw. **net generation**).

Aktywność rodziców w kontekście dzielenia się w mediach społecznościowych informacjami o wyglądzie, zachowaniach i rozwoju swoich dzieci, jest rzadziej monitorowana i poświęca się jej wciąż stosunkowo niewiele uwagi.

Dokonując kwerendy bibliotecznej i analizy literatury przedmiotu zaobserwowałam, iż w Polsce rośnie zainteresowanie tym zjawiskiem.

A. Brosh i A. Błasiak wskazały, że efekt rozwoju mediów jest widoczny **w aktywności rodzicielskiej**, bowiem potwierdza ją także redefinicja ich partycypacji w kulturze i komunikacji wewnątrzrodzinnej. Znajduje to szczególny wyraz w pojmowaniu rodzicielstwa, czy także narracji rodziców. Odzwierciedlają to ponadto dynamiczne zmiany o charakterze globalnym oraz tzw. nowoczesny porządek społeczny.

A. Brosh, Sharenting - nowy wymiar rodzicielstwa? [w:] Świat małego dziecka. Przestrzeń instytucji, cyberprzestrzeń i inne przestrzenie dzieciństwa, red. H. Krauze-Sikorska, M. Klichowski, Wyd. UAM, Poznań 2017, s. 379.

A. Błasiak, Sharenting – współczesną formą rodzicielskiej narracji, Horyzonty Wychowania 2018, [Vol 17., No 42, s. 125-134.](#)

D. Tapscott, Cyfrowa dorosłość. Jak pokolenie sieci zmienia nasz świat, Warszawa 2010, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, s. 47.

Wizualizacja życia rodzinnego

Zaangażowanie rodziców w przestrzeni mediów społecznościowych wynika z osobistych doświadczeń, osobistej eksploracji i wypracowanego, indywidualnego schematu realizacji przyjętych wzorców rodzicielskich. Szeroki wachlarz jednostkowych ustosunkowań wobec roli rodzicielskiej może wahać się zdaniem M. Łoś od odrzucenia roli, aż po przesadne jej gloryfikowanie, określane mianem fetyszyzacji roli.

Widoczne współcześnie upowszechnienie w rodzinie środków masowej komunikacji prowadzi do tzw. **mediatyzacji rzeczywistości społecznej**, która oznacza zdaniem J. Dobrołowicz proces pośrednictwa mediów w doświadczaniu świata; wpływanie przez media na postrzeganie przez poszczególnych członków rodziny rzeczywistości niedostępnej bezpośrednio poznaniu wraz z konsekwencjami takiego pośrednictwa; czy jak uzasadnia dodatkowo W. Pisarek, kształtowanie obrazu całej rzeczywistości społecznej, a nawet kompleksowych doświadczeń społecznych pod wpływem konstrukcji medialnych.

W wyniku mediatyzacji życia wewnątrzrodzinnego pojawia się trend do internalizacji postaw i wzorów zaczerpniętych bezpośrednio z mediów.

M. Łoś, „Role społeczne w nowej roli” [w:] I. Machaj, red. Małe struktury społeczne, Wyd. UMCS, Lublin, 2002, s. 101.

J. Dobrołowicz, Mediatyzacja współczesności a procesy socjalizacji i wychowania, Pedagogia Christiana 2014, 2/34, s. 141.

W. Pisarek, Słownik terminologii medialnej, Wyd. Universitas, Kraków 2016, s. 118

Sharenting

Można uznać, że każdy członek rodziny może uważać sferę swojej aktywności wirtualnej za własną, wyrażającą jego indywidualność i podlegającą jego świadomej kontroli. Jednak, jak wskazują dotychczasowe analizy habitus rodzi się pod wpływem czynników zewnętrznych, których wpływ nie zawsze jest uświadomiony przez człowieka. Wyrazem tego typu zaangażowania jednostki może być **zjawisko sharentingu**.

Termin sharenting powstał z połączenia dwóch angielskich słów, tj. **parenting**, oznaczający rodzicielstwo (w znaczeniu pełnienia roli rodzicielskiej) oraz **sharing**, oznaczający czynność rozpowszechniania. Określenie to, jak piszą B. Keith, S. Steinberg odwołuje się do **zaangażowania rodziców głównie w przestrzeni mediów społecznościowych polegającego na regularnym zamieszczaniu szczegółowych informacji (zdjęć, filmików i innych treści) o swoich dzieciach**. Warto dodać, iż sharenting odróżnia się od oversharentingu, oznaczającego ekstremalną aktywność rodziców w tym obszarze oraz troll parentingu, oznaczającego dzielenie się treściami, które wprost kompromitują dzieci, lub pokazują trudne dla nich momenty. Jak wynika z dotychczasowych doniesień oraz zrealizowanych na potrzeby niniejszego artykułu badań zjawisko sharentingu ma charakter wielowymiarowy. Dotychczasowe analizy badaczy potwierdzają ten fakt, wskazując m.in. na różnorodną motywację oraz konsekwencje tego typu zaangażowanie rodziców w przestrzeni mediów społecznościowych (szczególnie w kontekście dobra dziecka). W polskiej, jak i zagranicznej debacie społecznej na temat sharentingu szczególny namysł skierowany jest na relację pomiędzy prawem rodzica do swobodnej ekspresji a prawem dziecka do zachowania swej prywatności, godności i tożsamości oraz działaniami edukacyjnymi dedykowanymi rodzicom, i profesjonalistom mającymi na celu zachowanie w realizacji wspomnianych praw.

B. E. Keith, S. Steinberg, Parental sharing on the Internet. Child privacy in the age of social media and the pediatrician's role, „JAMA Pediatrics” 2017, Nr 171(5), s. 413.

K. Majak, Troll Parenting, czyli rodzice wyśmiewają własne dzieci w Internecie, 2013, <http://natemat.pl/60525,troll-parenting-czyli-rodzice-wysmiewaja-wlasne-dzieci-w-internecie>, 6.01.2019.

Raport Pew Research Center dotyczący aktywności rodziców w mediach społecznościowych z 2014 roku przygotowany w Stanach Zjednoczonych wskazuje, że 75% rodziców korzysta z mediów społecznościowych, z czego matki nieco częściej używają mediów społecznościowych jako zasobu dla rodziców niż ojcowie cyt za: M. Duggan, A. Lenhart, C. Lampe, N. B. Ellison Parents on social media. Pew Research Center. <http://www.pewinternet.org/2015/07/16/parents-and-social-media/> 6.01.2019.

Sharenting w świetle badań - 1 -

Jak wskazuje analiza literatury przedmiotu i własne obserwacje oraz badania sharenting to zjawisko bardzo powszechne. Pięć lat temu dowiedli tego również badacze z Uniwersytetu Michigan. Według ich wniosków sharenting jest zjawiskiem masowym, gdyż ponad 50% badanych matek i 34% badanych ojców ujawniło swoje zaangażowanie w mediach społecznościowych jako rodzic. Ponadto, jak wskazali respondenci zdecydowana większość (74% ogółu badanych) potwierdziła znajomość innych rodziców, którzy udostępniają zbyt wiele informacji o swoich dzieciach w Internecie (umieszczanie nieodpowiednich zdjęć, wpisów zawstydzających dzieci, czy też informacji o aktualnym pobycie dziecka). Jedne z ostatnich, amerykańskich doniesień badawczych P. Otero wskazują, że większość dzieci poniżej drugiego roku życia ma w Internecie swój cyfrowy ślad.

Warto również zwrócić uwagę na polskie doniesienia m.in. A. Brosch i A. Błasiak. Ze źródeł wspomnianych autorek wynika, że polscy rodzice bardzo aktywnie uczestniczą w medialnej, wirtualnej przestrzeni, systematycznie zamieszczają komentarze pod zdjęciami oraz prowadzą konwersacje z innymi użytkownikami. Wyniki badań A. Brosch korespondują z danymi otrzymanymi przez P. Otero. Obie badaczki udowodniły, że zamieszczane zdjęcia i wpisy stanowią dokładną ilustrację życia dziecka, która często **zaczyna się przed jego urodzeniem**, poprzez zamieszczanie zdjęć przyszłej matki wykonanych podczas ciąży, czy też wyniku badań ultrasonograficznych. Ponadto popularny portal społecznościowy, jakim jest Facebook, dla polskich rodziców stanowi miejsce wyrażania własnych uczuć do dziecka.

<https://mottpoll.org/reports-surveys/parents-social-media-likes-and-dislikes-sharenting>, 6.01.2019.

P. Otero, P. Sharenting... should children's lives be disclosed on social media? Arch Argent Pediatr 2017;115(5), s. 412-413.

A. Błasiak, Sharenting-współczesną formą rodzicielskiej narracji, Horyzonty wychowania, 2018, Vol. 17, No. 42, s. 131..

A. Brosch, Sharenting - nowy wymiar rodzicielstwa? [w:] Świat małego dziecka. Przestrzeń instytucji, cyberprzestrzeń i inne przestrzenie dzieciństwa, red. H. Krauze-Sikorska, M. Klichowski, Wyd. UAM, Poznań 2017, s. 384.

Sharenting w świetle badań - 2 -

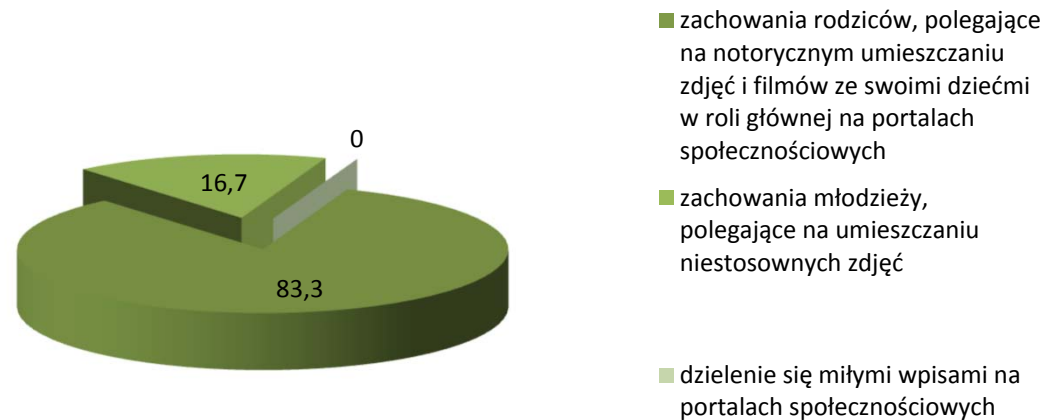
Większość badań wskazuje, że rodzice nie dostrzegają zagrożeń wynikających z udostępniania informacji o dzieciach i swoich rolach rodzicielskich w Internecie. Potwierdzają to również zestawienia Centrum Badania Opinii Społecznej, zgodnie z którymi co czwarty, dorosły użytkownik sieci zamieszcza w Internecie zrobione przez siebie zdjęcia lub filmy.

W tym kontekście należy zaznaczyć, iż dziecko nie może oddziaływać na internetową aktywność swoich rodziców, którzy często bezrefleksyjnie obrazują jego życie i przekierowują informacje do wirtualnego świata. Tak jak już wspomniano, motywy zaangażowania rodziców są zróżnicowane. Mogą one wynikać z niewystarczających, bezpośrednich kontaktów interpersonalnych we wczesnej fazie rodzicielstwa.

Sharenting w opiniach badanych

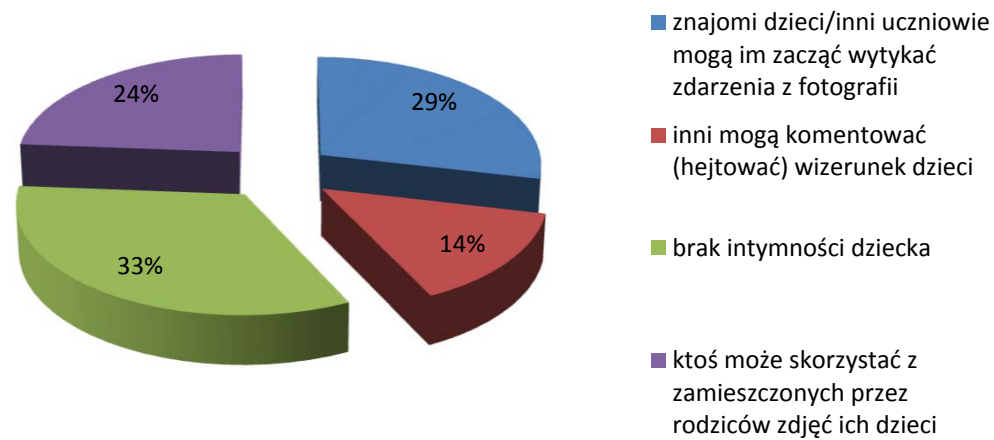
Podejmując się próby analizy zjawiska wśród internautów zadano im na potrzeby uzupełnienia analizy literatury przedmiotu kilka pytań powiązanych ze zjawiskiem sharentingu.

Wykres 1. Znaczenie pojęcia sharentingu w opinii Internautów

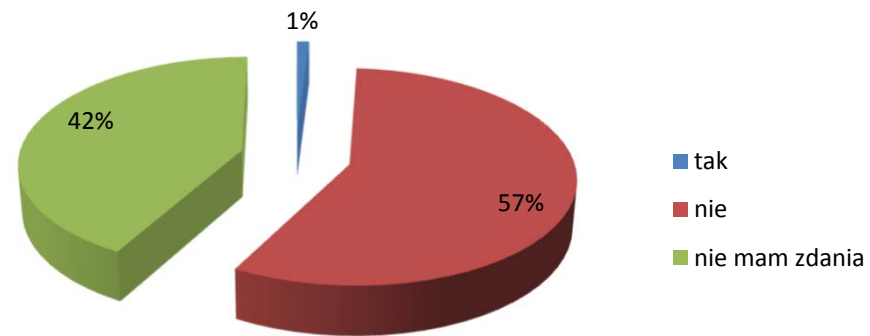
Sharenting w opiniach badanych

Wykres 2. Konsekwencje umieszczania przez rodziców zdjęć dziecka w Internecie

Sharenting w opiniach badanych

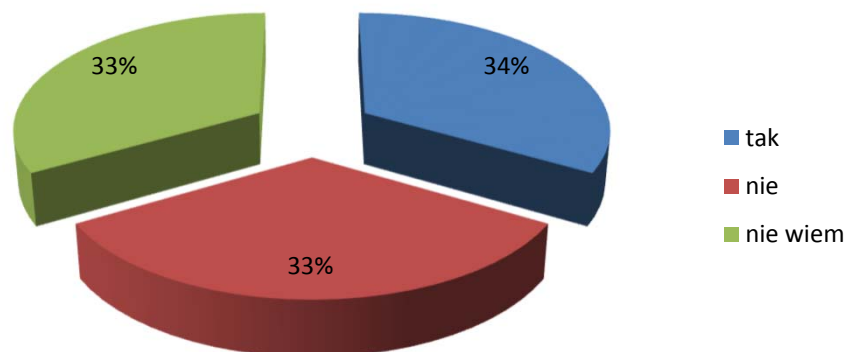
Wykres 3. Opinia o dodawaniu w Internecie zdjęć swojego dziecka

Sharenting w opiniach badanych

Mając świadomość, iż badacze sharentingu wyraźnie podkreślają jego ujemne skutki dla jednostki i relacji wewnątrzrodzinnej, ciekawe wydało się poznanie opinii internautów na temat czy ktoś z kręgu ich bliskich, znajomych udostępnił ich zdjęcie w Internecie bez udzielonej wcześniej zgody. Wskazania badanych zilustrowano na poniższym wykresie.

Wykres 4. Opinia badanych na temat udostępniania przez bliskich/znajomych zdjęć w Internecie bez wiedzy fotografowanego

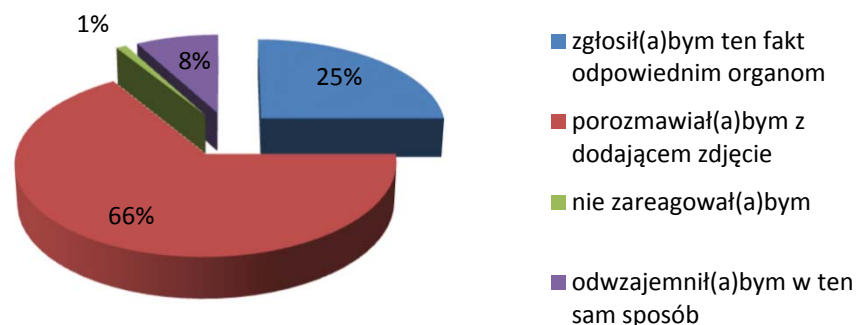

Jak wynika z otrzymanych danych badani w porównywalnej liczbie określali fakt udostępniania ich zdjęć w wirtualnej przestrzeni.

Nie wyodrębniono zdecydowanej większości głosów, zatem można przypuszczać, że wśród osób wypełniających ankietę on-line występowały osoby, które miały świadomość dzielenia się przez innych ich własnym wizerunkiem, jak i osoby, które nigdy nie doświadczyły takiej sytuacji oraz nie mające wiedzy na ten temat.

Sharenting w opiniach badanych

Wykres 5. Opinia badanych dotycząca reakcji na udostępnienie ich zdjęć bez ich wiedzy

Odnosząc się do prawa dysponowania własnym wizerunkiem interesujące wydało się zebranie opinii internautów, dotyczących reakcji na niewłaściwy sposób wykorzystania zdjęcia respondentów. Mając na świadomość prawa do dysponowania własnym wizerunkiem zadano badanym pytanie i sposób reakcji na naruszenie zasady ich prywatności/ podzielenie się różnymi informacjami o nich samych.

Jak wynika z otrzymanych danych, większość (66% ogółu badanych) przeciwstawia się takiej sytuacji i podjęłaby się rozmowy z dodającym ich zdjęcie. Tego typu zdarzenie dla 25% respondentów generuje reakcję obronną, jaką jest zgłoszenie tego faktu odpowiednim organom, zaś dla 8% implikuje chęć odwzajemnienia.

Podsumowanie

- ❑ Uwzględniając rosnącą liczbę członków przestrzeni mediów społecznościowych, można przypuszczać, iż sharenting będzie nadal powszechną praktyką wśród wielu rodziców, zwłaszcza wśród młodych rodziców „dzieci facebookowych”, dla których funkcjonowanie i aktywność w cyber rzeczywistości jest naturalną częścią ich aktywności.
- ❑ Wśród badaczy tego zjawiska odczytać można wiele niepokojących sygnałów, stanowiących obszar oddziaływania pedagoga społecznego, dla którego ważne miejsce stanowią środowiskowe uwarunkowania rozwoju człowieka.
- ❑ Zjawisko to budzi pewne obawy (uwzględniając dane z ankietowego badania opinii internautów) wskazujących zachwianie równowagi w obszarze swobodnej ekspresji rodzicielskiej. Trudno jest założyć, jakie będą konsekwencje, które mogą ponieść dzieci rodziców mocno zaangażowanych w przestrzeń portali społecznościowych. Jako jednostki posiadające tzw. cyfrowe ślady, których nie są autorami czy tzw. cyfrową tożsamość, mogą stać się przedmiotowo potraktowane, zaś informacje wprowadzone do sieci stanowić mogą element składowy ich profilu psychologicznego, który może być wykorzystany w przyszłości.
- ❑ Mając świadomość rozwoju technologii, w dobie rewolucji 4.0 trudno jednoznacznie przewidzieć przyszłość aktywności rodzicielskiej dzielanej on-line.

Bibliografia

Ammari T., Kumar P., Lampe C., Schoeneback S., Managing Children's Online Identities: How Parents Decide what to Disclose about their Children Online, 2015

Błasiak A., Sharenting – współczesną formą rodzicielskiej narracji. „Horyzonty Wychowania”2018, 17(42)

Brosch A., Sharenting – nowy wymiar rodzicielstwa? [w:] H. Krauze-Sikorska, M. Klichowski (red.), Świat małego dziecka. Przestrzeń instytucji, cyberprzestrzeń i inne przestrzenie dzieciństwa, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2017

Brosch A., When the child is Born in the Internet: sharenting as a growing trend among parents on Facebook, “The New Educational Review” 2016, 43(1)

Caillois R., Gry i ludzie, [w:] Antropologia widowisk. Zagadnienia i wybór tekstów, oprac. A. Chałupnik, W. Dudzik, M. Kanabrodzki, L. Kolankiewicz, wstęp i red. L. Kolankiewicz Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa 2005

Davis, M.M. (2015). Parents on Social Media: Likes and Dislikes of Sharenting. C.S. Mott Children’s Hospital, University of Michigan Health System, Vol. 23, Issue 2, March 16. Pozyskano z:

https://mottpoll.org/sites/default/files/documents/031615_sharenting_0.pdf (dostęp: 27.12.2017).

Dobrołowicz J., Mediatyzacja współczesności a procesy socjalizacji i wychowania, Pedagogia Christiana 2014, 2/34
Forma P., Socjalizacja poprzez media społecznościowe, „Studia Pedagogiczne, Problemy społeczne, edukacyjne i artystyczne”, 26 (II), 2015

Forma P., The behaviour codes and the communication styles of students. Examination of research results, in: A. Kuzio, J. Kowal, M. Wawrzak-Chodaczek (red.) Social communication in the real and virtual world. Linguistic dimensions of communication, LAP LAMPERT Academizing Publishing, Saarbrücken 2016

Duggan M., Lenhart A., Lampe C., Ellison N. B., Parents on social media. Pew Reaserach Center 2015, <http://www.pewinternet.org/2015/07/16/parents-and-social-media/>, 9,09.2018

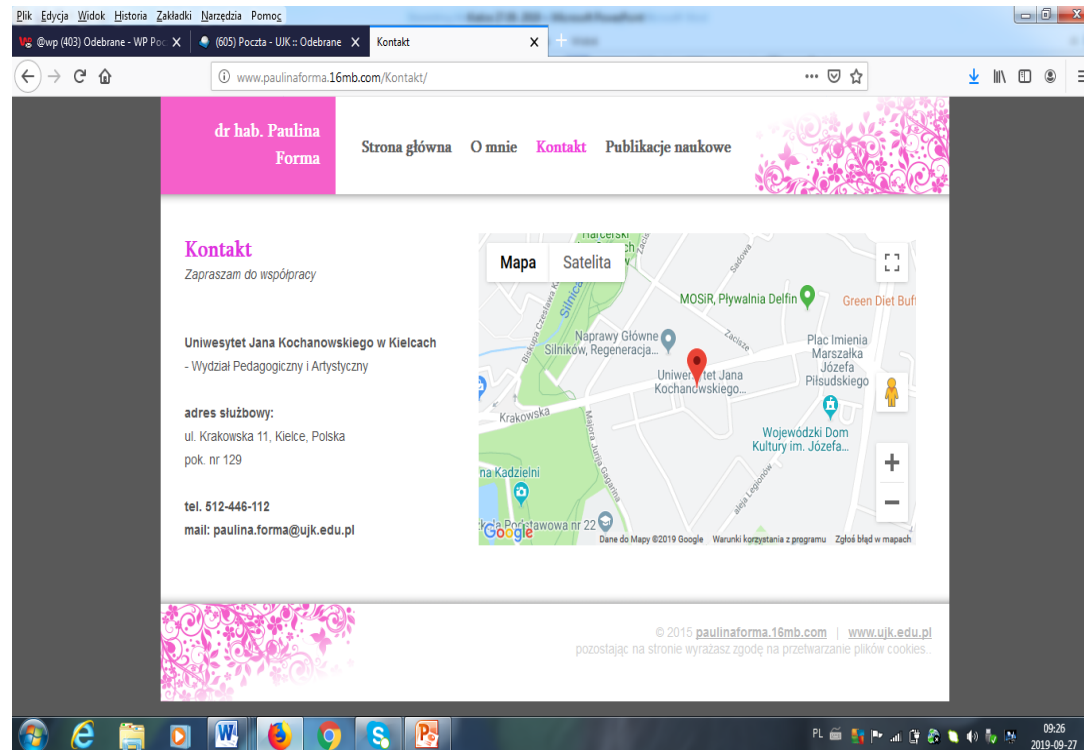
Herari Y. N., 21 lekcji na XXI wiek, Wyd. Literackie, Warszawa 2018

Ilnicki R., Wirtualny habitus cyberkultury, Hybris 2015, nr 31

Bibliografia cd.

- Kaplan A., Andreas M., Haenlein M., Users of the world, unite! The challenges and opportunities of Social Media. *Business Horizons* 2010, 53(1)
- Karczmarzyk M. A., Zbierchowska A., Wizerunek rodziny polskiej w Internecie – analiza semiotyczna wybranych forów dyskusyjnych, „*Wychowanie w Rodzinie*” 2016, XIII (1)
- Keith B. E., Steinberg S., Parental sharing on the Internet. Child privacy in the age of social media and the pediatrician’s role. „*JAMA Pediatrics*” 2017, 171(5).
- Łoś M., „Role społeczne w nowej roli” [w:] I. Machaj, red. *Małe struktury społeczne*, Wyd. UMCS, Lublin, 2002
- Majak K., Troll Parenting, czyli rodzice wyśmiewają własne dzieci w Internecie, 2013, <http://natemat.pl/60525,troll-parenting-czyli-rodzice-wysmiewaja-wlasne-dzieci-w-internecie>, 6.01.2019.
- Oleś, P., *Autonarracyjna aktywność człowieka*, [w:] B. Janusz, K. Gdowska i B. de Barbaro (red.), *Narracja. Teoria i praktyka*. Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2008
- Otero P., Sharenting... should children’s lives be disclosed on social media? *Arch Argent Pediatr* 2017, 115(5)
- Pisarek W., *Słownik terminologii medialnej*, Wyd. Universitas, Kraków 2016
- Pluszyńska, A. (2018). Mamo, tato – pomyśl, zanim wrzucisz coś do sieci. Pozyskano z: <http://wyborcza.pl/7,156282,22105421,mamo-tato-pomysl-zanim-wrzucisz-cos-do-sieci.html> (dostęp: 06.04.2018).
- Pyżalski J., Dzieci w wieku przedszkolnym w świecie technologii informacyjno-komunikacyjnych - w stronę zagrożeń [w:] J. Pyżalski, red. *Małe dzieci w świecie technologii informacyjno-komunikacyjnych. Pomędzy utopijnymi szansami a przesadzonymi zagrożeniami*, Wyd. Eter, Łódź 2017
- Raport *Gospodarka 4.0. Czas zmiany dla biznesu*, Wyd. PKN Orlen, Warszawa 2017
- Sorok E., *Aktywność autonarracyjna osób o różnych poziomach organizacji osobowości. Opowieści o bliskich związkach*, Wyd. UAM, Poznań 2014
- Szkudlarek T., *Media. Szkic z filozofii i pedagogiki dystansu*, Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków 1998
- Szczęśny T., Bezmyślne wrzucanie zdjęć dzieci w social media doczekało się swojej nazwy. Naukowcy mówią o tym: „sharenting” 2016, cyt za: <https://antyweb.pl/sharenting-social-media/12.01.2019>
- Szpunar, M. (2016). *Kultura cyfrowego narcyzmu*. Kraków: Wydawnictwo AGH.
- Tapscott D., *Cyfrowa dorosłość. Jak pokolenie sieci zmienia nasz świat*, Warszawa 2010, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne
- Tanaś M., red. *Nastolatki wobec Internetu*, Wyd. NASK, Warszawa 2016,
- Urbaniak-Zajac, D. (2017). Narracja a biograficzna perspektywa badawcza. *Nauki o Wychowaniu. Studia Interdyscyplinarne*, 1(4)
- Wiatr, M. (2015). Konteksty refleksyjności współczesnych rodziców. *Teraźniejszość – Człowiek – Edukacja*, t. 18, 3(71)
- Wrońska A., Lange R., *Nastolatek jako użytkownik Internetu – społeczny wzorzec konsumpcji* [w:] *Nastolatki wobec Internetu*, red. M. Tanaś, Wyd. NASK, Warszawa 2016

SERDECZNIE DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

<https://prezi.com/p/3zemgvygn23n/sharenting-w-opiniach-modego-pokolenia-moda-a-zagrozenia/>